

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/119/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112219701
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8112219701.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35724803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36613843, proti žalovanému: W. K., nar. XX.X.XXXX, bytom Q., za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. legionárov 5, Prešov, IČO: 42176778, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, so sídlom v Stropkove, Nám. SNP 7, o zaplatenie 2.707,25 Eur, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 29C 194/2012-110 zo dňa 10.4.2013 jednohlasne takto

rozhodol:

Z r u š u j e sa rozsudok vo vyhovujúcom výroku a výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia sa vec v r a c i a prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „prvostupňový súd“) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.802,97 Eur s 9,25 % úrokom z omeškania ročne od 11.11.2011 do zaplatenia a trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 96,97 Eur a iných trov konania vo výške 55,08 Eur mesačnými splátkami vo výške 50,- Eur vždy k 25. dňu v mesiaci až do úplného vyrovnania pod stratou výhody splátok na účet právneho zástupcu žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Rozhodnutie odôvodnil cit.: „vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaný dňa 27.11.2006 uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere na sumu 40.000,- Sk s uvedením úrokovej sadzby 18,40 % ročne, poplatku za správu úveru 60,- Sk, výšky splátky 1.083,- Sk, splatnosti 1. splátky 10.12.2006, počtu splátok 60, konečnej splatnosti úveru 10.11.2011 a ročnej percentuálnej miery nákladov 23,73 %.

Zmluva o úvere uzatvorená v súlade s ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka je tzv. absolútnym obchodom podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, teda záväzkové vzťahy, ktoré na základe uvedenej zmluvy vznikli, sa spravujú výlučne Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvného vzťahu.

Právna úprava spotrebiteľských úverov zák. č. 258/2001 Z. z. je iba špeciálnou úpravou zmluvy o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka.

Zároveň z predložených výpisov z úverového účtu vedených právnym predchodcom žalobcu vyplýva, že do postúpenia pohľadávky zmluvou uzatvorenou dňa 24.3.2011 právny predchodca žalobcu nevykonal žiaden právny úkon smerujúci k vyhláseniu jeho predčasnej splatnosti pred dohodnutou dobou jeho konečnej splatnosti.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobca podaním zo dňa 20.4.2011 označenom ako výzva k úhrade oznámil žalovanému mimoriadnu splatnosť úveru ku dňa 20.4.2011 s povinnosťou uhradiť dlžnú čiastku do 4.5.2011.

Uvedená výzva obsahovala povinnosť žalovaného zaplatiť v prospech žalobcu postúpenú časť pohľadávky vo výške 2.423,20 EUR ako istiny úveru, kapitalizovaného úroku z omeškania 284,05 EUR vrátane zákonných úrokov 16,13 EUR a nákladov žalobcu vo výške 150,- EUR.

Z predložených výpisov z úverového účtu vyplýva, že žalovaný vykonal poslednú úhradu splátky úveru dňa 15.11.2007 vo výške 1.999,71 Sk.

Z ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách č. 483/2001 Z. z. vyplýva, že ak napriek písomnej výzve je klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banke, môže banka alebo pobočka zahraničnej banke svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe a to aj osobe, ktorá nie je bankou a to aj bez súhlasu klienta. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na základe ktorého vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Z uvedeného zákonného ustanovenia je teda zrejmé, že banka je oprávnená pohľadávku z omeškaného peňažného záväzku klienta postúpiť inému subjektu za predpokladu, že omeškanie trvá dlhšie ako 90 dní vrátane odovzdania dokumentácie, ktorá s postúpeným záväzkom súvisí.

Z ust. zákona o bankách č. 483/2001 Z. z. nevyplýva, že by bankový subjekt bol povinný pred postúpením pohľadávky vyhlásiť mimoriadnu splatnosť omeškaného peňažného záväzku klienta, tento vypovedať alebo od zmlúv odstúpiť.

Uvedené zákonné ustanovenie tým vyvracia tvrdenie vedľajšieho účastníka, že subjekt, ktorému bola pohľadávka z omeškaného záväzku postúpená, nemôže vyhlásiť mimoriadnu splatnosť omeškaného peňažného záväzku.

Postupník postúpením pohľadávky v zmysle ust. § 524 a nasl. Obchodného zákonníka sa na základe postúpenia stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobúda s príslušenstvom a všetkými právami, ktoré sú s nim spojené vrátane námietok, ktoré možno proti nej uplatniť.

Z uvedeného dôvodu postúpením pohľadávky zo strany právneho predchodcu žalobcu zmluvou zo dňa 24.3.2011 zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0503940854 zo dňa 27.11.2006 na žalobcu prešli aj oprávnenia súvisiace s vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru s poukazom na článok 7.6.1. obchodných podmienok pod písm. a), v zmysle ktorého je banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní.

Žalobca podaním doručeným súdu dňa 4.3.2013 súdu oznámil, že pohľadávka vo výške 2.423,20 EUR pozostáva zo súčtu položiek bezhotovostné čerpanie úveru plus zaúčtovanie poplatku s kapitalizáciou po zaúčtovaní riadnych úrokov s kapitalizáciou, mínus bezhotovostná splátka úveru obyvateľov plus bezhotovostná splátka úveru.

Zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0503940854 zo dňa 27.11.2006 vyplýva, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 40.000,- Sk, ktorý sa zaviazal splácať mesačnými splátkami vo výške 1.083,- Sk od 10.12.2006 do 10.11.2011, teda ku konečnej splatnosti úveru sa zaviazal v prospech právneho predchodcu žalobcu uhradiť sumu 64.980,- Sk pozostávajúcej z istiny úveru vo výške 40.000,- Sk (1.327,76 EUR) a úrokov vo výške 24.980,- Sk (829,18 EUR).

Z predložených výpisov úverového účtu vyplýva, že do postúpenia pohľadávky dňa 24.3.2011 v prospech právneho predchodcu vykonal úhrady v celkovej výške 10.663,71 Sk.

Podaním doručeným súdu dňa 4.3.2013 žalobca súdu iba uviedol zo súčtu akých položiek vyplýva postúpená istina úveru vo výške 2.423,20 EUR bez jej bližšej špecifikácie. Podľa zmluvy o splátkovom úvere právneho predchodcu žalobcu ku konečnej splatnosti úveru patril nárok na úroky z úveru pri dohodnutej úrokovej sadzbe 18,40 % v kapitalizovanej výške 24.980,- Sk (829,18 EUR), pričom z predložených výpisov z úverového účtu vyplýva, že iba ku dňu postúpenia pohľadávky si tieto zaúčtoval v celkovej výške 1.324,94 EUR.

Nakoľko na strane žalobcu nebola preukázaná dôvodnosť uplatneného nároku vo výške 2.423,20 EUR titulom istiny poskytnutého úveru, súd vyhovel žalobe v časti o zaplatenie rozdielu súčtu poskytnutého úveru vo výške 40.000,- Sk a dohodnutej úrokovej sadzby 18,40 % ku konečnej splatnosti úveru vo výške 24.980,- Sk a súčtu úhrad vykonaných žalovaným 10.663,71 Sk, čo predstavuje sumu 54.316,29 Sk (1.802,97 EUR), vrátane úroku z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 11.11.2011 určeného v súlade s ust. § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. k prvému dňu omeškania žalovaného, t. j. k 5.5.2011 po uplynutí lehoty určenej žalobcom na splatenie dlžnej čiastky úveru na základe vyhlásenia jeho mimoriadnej splatnosti.

V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol vrátane kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 284,05 EUR, ktorú súdu nešpecifikoval, iba uviedol, že podľa výpisu z úverového účtu ide o súčet položiek označených ako zaúčtovanie pohľadávky za úrokmi z omeškania.

Z výpisu úverového účtu sú však zrejmé iba sumy kapitalizovaného úroku z omeškania za jednotlivé obdobia, avšak nie je možné z nich určiť, z akej sumy (teda, či išlo o sumy omeškaných splátok, úrokov alebo poplatkov) a za aké časové obdobie boli tieto vyúčtované.

Z uvedeného dôvodu pre neunesenie dôkazného bremena žalobcu o dôvodnosti uplatneného nároku kapitalizovaného úroku z omeškania súd nárok o ich zaplatenie ako nedôvodný zamietol.

Na základe vyššie uvedených skutočností je v danom prípade nedôvodná námietka premlčania vznesená vedľajším účastníkom z dôvodu, že mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená žalobcom dňa 20.4.2011 a žaloba bola podaná dňa 29.6.2012, teda pred uplynutím 3-ročnej premlčacej lehoty v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka.

Pokiaľ ide o dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku uzatvorenou dňa 12.9.2011, súd v danom prípade poukazuje už na viaceré rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, v zmysle ktorého boli uvedené dohody zo strany žalobcu označené ako nekalá obchodná praktika rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 7.6.2012 pod sp. zn. 11C 37/2012, zo dňa 14.6.2012 pod sp. zn. 12Co 47/2012, zo dňa 16.10.2012 pod sp. zn. 11Co 40/2012, zo dňa 15.11.2012 pod sp. zn. 5Co 58/2012, v ktorých bolo konštatované, že uzatvorením došlo k nekalej obchodnej praktike, ktorá bola v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti a ktorá podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobkom alebo službe, ku ktorému sa dostane, alebo ktorému je adresovaná alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

V danom prípade poukázal odvolací súd aj na to, že postup žalobcu pri uzatváraní uvedených dohôd je v rozpore s dobrými mravmi, pretože spotrebiteľ podpisom tejto formulárovej dohody zhoršuje svoje zmluvné postavenie, pričom ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka hovorí o tom, že zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Najmä spotrebiteľ sa nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhorší svoje zmluvné postavenie. Na základe uvedeného je preto aj uvedená dohoda o uznaní záväzku s poukazom na rozpor s ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákona za použitia ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatným zmluvným dojednaním.“

Proti tomuto rozsudku proti jeho vyhovujúcej časti podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník namietajúc, že prvostupňový súd neakceptoval jeho argumentáciu ohľadom skutočnosti, že ešte pred postúpením pohľadávky na žalobcu muselo dôjsť k ukončeniu úverového vzťahu, a to s poukazom na ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Uvedené ustanovenie nehovorí o tom, aby banka mohla postúpiť pohľadávku na „nebanku“ z neukončeného „živého“ úveru. Jedine banka je totiž oprávnená poskytovať a spravovať úvery a na vykonávanie tejto činnosti je držiteľom „bankového povolenia“. Len ťažko možno predpokladať, aby banka postúpila svoju pohľadávku na iný subjekt bez toho, aby si najprv „urovnala“ vzťahy so svojim klientom, či už odstúpením od zmluvy, výpoveďou alebo vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru. Prvostupňový súd nijako nezistoval, akým spôsobom došlo k ukončeniu úverového vzťahu, a to napriek tomu, že ide o právne významnú skutočnosť a z prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok navyše vyplýva, že žalovaný bol ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní 1 291 dní. Ak by aj nedošlo k ukončeniu úverového vzťahu pred postúpením pohľadávky na žalobcu, prvostupňový súd mal prihliadnuť na tú skutočnosť, že právny predchodca žalobcu sa so žalovaným v zmluve z 27.11.2006 dohodol na plnení v splátkach a v zmysle ust. § 103 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) sa jednotlivé splátky premlčujú samostatne. Zároveň namietal, že sa prvostupňový súd nezaoberal nesprávne uvedenou výškou ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve z 27.11.2006. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku zmenil a žalobu zamietol alternatívne rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Navrhovateľ sa k podanému odvolaniu vyjadril navrhujúc napadnutý rozsudok ako správny potvrdiť.

Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 212 O.s.p. preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že prvostupňový súd nesprávne vec právne posúdil a neúplne zistil skutkový stav.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej na zistený skutkový stav aplikuje príslušné právne predpisy. Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Prvostupňový súd konštatoval, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobca podaním zo dňa 20.4.2011 označeným ako výzva k úhrade oznámil žalovanému mimoriadnu splatnosť úveru ku dňa 20.4.2011 s povinnosťou uhradiť dlžnú čiastku do 4.5.2011. Námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom považoval za nedôvodnú poukazujúc na to, že mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená žalobcom dňa 20.4.2011 a žaloba bola podaná dňa 29.6.2012, teda pred uplynutím 3-ročnej premlčacej lehoty v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka.

Tento záver sa však s poukazom na listinné dôkazy, ktoré sú obsahom spisu, javí ako predčasný. Na druhej strane sa odvolací súd stotožňuje s prvostupňovým súdom, že banka mohla postúpiť svoju splatnú pohľadávku (časť záväzku po jeho splatnosti) za splnenia písomnej výzvy a po uplynutí zákonom stanovenej doby omeškania (viď odôvodnenie ďalej).

Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

Odvolací súd v súvislosti s odvolacou námietkou ohľadom postúpenia úveru z banky na nebankový subjekt poznamenáva, že uvedený záver bez ďalšieho nie je dôsledný a nevylučuje ho práve ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, v zmysle ktorého ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť však iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už (1) splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

Z Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 0568/2011/CE zo dňa 24.3.2011 vyplýva, že zostatok pohľadávky právneho predchodcu žalovaného tvorí 2 707,25 Eur s tým, že výška omeškanej splátky je vo výške 1515,42 Eur. Postupník žalobcovi (postupcovi) oznámil, že žalovaný je v omeškaní 1291 dní.

Podľa § 41 OZ ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Bolo potrebné sa pred prejednávaním veci vyporiadať najprv s namietanou aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu (čl. 91). Žalobca si voči žalovanému uplatňuje nárok na zaplatenie 2707,25 Eur titulom úverovej zmluvy. Z obsahu spisu však vyplýva, že ku dňu postúpenia pohľadávky bol žalovaný v omeškaní so splátkou vo výške 1515,42 Eur. Nie je preukázané listinnými dôkazmi, že právny predchodca žalobcu písomne vyzval žalovaného na plnenie dlžných splátok. Javí sa preto, že aktívna legitímácia žalobcu na uplatnený nárok je daná len čo do časti pohľadávky.

Odvolací súd prisvedčuje i ďalšej odvolacej námietke vedľajšieho účastníka. V podanej žalobe žalobca nepochybne uvádza, že žalovaný nesplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy, postupca odstúpil od zmluvy a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy (čl. 2). Z prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 0568/2011/CE zo dňa 24.3.2011 vyplýva, že žalovaný bol ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní 1291 dní (čl. 29).

Na druhej strane žalovaný listom zo dňa 12.6.2012 oznámil cit.: „Dňa - bola pôvodným veriteľom Slovenská sporiteľňa, a.s. vyhlásená mimoriadna splatnosť poskytnutého úveru, ktorá skutočnosť Vám bola oznámená.“

Určité pochybnosti vo vzťahu k správnosti záveru prvostupňového súdu vnáša vyjadrenie žalobcu podané v odvolacom konaní, v ktorom uviedol cit.: „Zároveň odporca potvrdil vedomosť o premlčaní dlhu a následkoch s tým spojených. V tejto súvislosti navrhovateľ poukazuje na čl. 3 Dohody, v ktorej jednoznačne, zrozumiteľne a jasne uvedené: „Osoby uvedené v bode 1.2 a, alebo 1.3 tejto Dohody vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch.“

Odvolačný súd preto s poukazom na vyššie uvedené vzájomne si odporujúce skutočnosti poznamenáva, že pred posúdením námietky premlčania bolo zo strany prvostupňového súdu nevyhnutné odstrániť nezrovnalosti a zistiť, či zo strany právneho predchodcu došlo k odstúpeniu od zmluvy, alebo či došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dlhu (de fault). Zistenie má relevanciu vo vzťahu k začiatku plynutia premlčacej doby.

Hodnotenie dôkazov je vecou súdu a prvostupňový súd bol preto povinný hodnotiť všetky predložené a vykonané dôkazy jednotlivo v ich vzájomnej súvislosti v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov vyplývajúcou z ust. § 132 O.s.p.

So zreteľom na uvedené odvolací súd preto v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. rozsudok zrušil a v súlade s ustanovením § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Úlohou súdu prvého stupňa v novom konaní bude ustáliť rozsah platnosti postúpenia pohľadávky a následne sa vyrovnáť s otázkou jej premlčania vrátane otázky premlčania k najskôr splatným splátkam. V ďalšom konaní rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.